

BLAVÁČIK ^v 1.

Vianočné pranie pani riaditeľky

Čo pečieme a aké zvyky dodržiavame počas Vianoc

Autorské básne a rozprávky s vianočnou tematikou

Čo na seba počas zimy?

Rozhovory so všetkými kapitánmi dechtických futbalových mužstiev

Netradičné zimné športy

Vianočné vtipy Vianočný hand-made

Ilustrácia prednej strany Veronika Vajsová, V. ročník

Vianočné pranie pani riaditeľky

Čas vianočný, čas sviatočný ...

Už zvony zvonja a radosť sa rozlieha,
už hviezda na oblohe svieti,
kto o tom vie, ten čaru podlieha
a láska naplňa dospelých i deti ...

Vianoce, sviatky, na ktoré sa teší azda každý človek na Zemi, či už je to dieťa alebo stará mama. Dokonca aj maličkému dieťaťku v perinke sa rozžiaria očka pri pohľade na rozsvietený vianočný stromček. Čaro Vianoc spočíva v tom, že sa rodina možno po dlhom čase zide pri štedrovečernom stole. V tom, že ocko osadí živý stromček a deti ho zobia a tešia sa, kým mama pečie kapra a medovníky.

Darčeky by nemali byť symbolom Vianoc, sú iba pozornosťou z lásky. Ježiško sa narodil iba v skromnej maštálke a v chudobe, a aj tak ho uznáva celý svet. Preto by sme si mali viac vážiť hodnoty ako je láska, pohladenie, úsmev, ochota, trpezlivosť a podpora. Mali by sme si aj viac odpúšťať a menej sa hádať. Nemali by sme sa nechať strhnúť nejakým predvianočným zhomom, stresom a nákupmi.

Očakávaný najkrajší večer roka je už predo dvermi. Keď štedrovečernú oblohu posejú milióny hviezd, rozžiaria sa i hviezdíčky na našich vianočných stromčekoch. Akoby čarom sa aj v našich srdciach zažnú iskierky ľudského tepla.

Keď vonia ihličie a krásna sviečka horí, keď cítiť tymian a tíško padá sneh, to je čas vianočný, keď všetci sme si blízko, to je čas vianočný, keď má vládnuť len pokoj a mier. Všetkým Vám prajem veselé, šťastné a spokojné Vianoce, prežité v zdraví v kruhu vašich blízkych.

PhDr. Svetlana Zacharová

riaditeľka školy

Vianočný dar

... deti majú dušu tvorivú. Ich fantázia lieta po oblakoch a pristáva na rozprávkových vankúškoch predstáv. Vianočné zázraky, ktoré každý rok prežívajú vo svojich rodinách, ich o to viac inšpirujú. Nechajme sa aj my vziať do rozprávky Paulínky Árendásovej, Vianočný dar.

Za siedmimi horami, za siedmimi dolinami a siedmimi jazerami, za dedinou stála malá chalúpka, v ktorej žili starší manželia. Boli smutní, lebo nemali deti.

Pár dní pred Vianocami šiel muž do hory po drevo, aby mohla žena aspoň trochu zakúriť. Nazbieral pár halúzkov a uzímený sa vracal domov. A čo nevidí? Pred chalúpkou na prahu leží zabalené v perinke malé bábätko. Rýchlo a nežne vzal dieťaťko a utekal s ním do vnútra chalúčky ukázať ho žene. Žena si ho objala, zohriala džbánok mliečka a nakrmila bábätko. Dieťaťko uložili do postielky a nechali ho spať. Na druhý deň šiel muž znova do hory po drevo. Keď sa vracal, znova našiel na prahu bábätko. Tentoraz chlapčeka. Vojde do chalúčky a podá ho žene, aby sa oň postarala. Zatiaľ nakáľal drevo a zakúril v piecke. Suché raždie tichučko pukalo a ohník príjemne hrial. Na ďalší deň poriadne nasnežilo a muž sa vybral odhrňať kopy snehu. Keď sa vracal, znova našiel pred dvermi dieťa. Toto sa zopakovalo ešte sedem ráz.

Bol deň pred Vianocami a muž so ženou už nevedeli, čím deti nakrmia. Vybrali sa do kostola prosiť Boha o pomoc. Keď sa vrátili domov, v chalúčke si zakúrili a zrazu im niekto klope na dverka. Muž vstane a ide otvoriť. A čo nevidia? Pred chalúpkou stojí chudobný a otrhaný starček. Voviedli ho dnu a dali mu trochu šošovicovej polievky, čo zostala z obeda. Starček sa najedol a poďakoval.

Keď sa už chystal odísť, začul detský plač. Muž so ženou šli ukázať starčekovi ich desať malých detí.

Starček sa na ne pozrel a láskavo vzal do rúk prvé dieťa a povedal : „Ty budeš Viera, s ktorou za teba prosili“.

Vzal druhé a povedal: „Ty budeš Nádej, s ktorou ťa očakávali“.

Tretiemu povedal: „Ty budeš Radosť, s ktorou ťa našli“. Takto bral starček do náručia jedno dieťa po druhom.

Štvrtému povedal: „Ty budeš Pokoj, ktorý utíši všetky nedorozumenia“.

Piatemu povedal: „Ty budeš Trpezlivosť, ktorá dá silu vydržať“.

Šiestemu povedal: „Ty budeš Usilovnosť, ktorá naplní sny“.

Siedmemu povedal: „Ty budeš Súcit, ktorý teší srdce trpiaceho“.

Ôsmemu dieťaťu povedal: „Ty budeš Úcta, ktorá si váži druhého“.

Deviatemu povedal: „Ty budeš Milosrdenstvo, ktoré odpúšťa“.

Keď zobral do náručia posledné dieťa, povedal: „Tomuto dieťaťu dajte meno vy“. Manželia sa poradili a žena povedala: „Bude sa volať Láska“.

Starček sa usmial a povedal: „Múdro ste vybrali meno dieťaťku, lebo láska je zo všetkého najdôležitejšia. Za vašu dobrotu, ktorou ste prijali tieto deti i mňa, vám nikdy nebude nič chýbať.“ Po týchto slovách sa s nimi rozlúčil, poďakoval a vyšiel von do tmy.

Manželia sa rozbehli za starčekom, aby u nich ešte prespal. Ale keď vybehli von, po starčekovi už nebolo ani stopy, len pred dverami našli mešec s dukátmi. Naradovaní vošli dnu a unavení pokojne zaspali. Keď žena poslala ráno muža kúpiť na jarmok jedlo ku štedrej večeri, zistili, že z mešca im vôbec neubudlo. A tak to šlo každý deň, z mešca neubúdalo a vždy mali čo dať do úst. Časom muž prikúpil malé políčko, kravičku i zopár slielok. A šťastne si nažívali, a pritom ďakovali Bohu za ich deti a dobrého starčeka, ktorý ich v núdzi tak štedro obdaroval.

Paulína Árendášová (V. trieda)

Dechtický Kostolík Všetkých svätých ceruzkou Nikolasa Harycha, V. ročník

Najčastejšie vianočné zvyky

... rozprávky sa nevyskytujú len v knihách, na papieri, alebo v televízií. Každý z nás si na Vianoce môže zariadiť svoju vlastnú rozprávku. Čarovne vyzdobený vianočný stromček, ktorý svieti na radosť detí i dospelých, dostatok jedla a pitia, ktoré z nás robia naozajstných kráľov. Každý si cez sviatky dopraje to svoje. Niektorí si spríjemňujú Štedrý deň zdobením stromčeka, iní chodia vzdať úctu svojim drahým zomrelým na cintorín. O vianočných zvykoch si pripravil svoj príspevok Dávid Fábrik.

Vianoce boli a sú poznačené mnohými poverami a zvykmi. Týkali sa správania ľudí i štedrovečernej večere. Niektoré sa zachovali, iné vymizli. Na Štedrý deň muselo byť v minulosti napečené do východu slnka. Naši predkovia potom celý deň držali pôst – jedli iba buchty alebo ovocie. Aj dnes sa traduje, že kto vydrží nejesť do západu slnka, uvidí zlaté prasiatko.

Vianočný stromček

Doobeda ľudia zdobili vianočný stromček. Ten je nemeckého pôvodu a najprv sa ujal v mestách, až potom na vidieku. Prvý raz ho spomína brémska kronika v roku 1570. Slováci stromček dlho odmietali ako neslovanský zvyk. Súčasťou Vianoc sa stal až v druhej polovici 19. storočia. Na svätého Mikuláša v roku 1896 elektrickými sviečkami zasvietil veľký smrek pred Mestským divadlom v Bratislave. Nespratníci však niektoré žiarovky rozbili prakmi.

Zvyky pred večerou

Štedrovečernú večeru predchádzali mnohé zvyky. Hviezda z jadierok v rozkrojenom jablku dodnes znamená zdravie. Práve tak rybie šupiny vraj zabezpečia bohatstvo a chren dodá odvahy. Cesnak sa jedol pre zdravie a aby zahnal zlé sily. Stôl opásali reľazou, aby rodina bola súdržná. Ak plameň sviečky na stole horí rovno, rodina bude zdravá. Ak zhasne, niekto umrie. Veľa sa dá vraj vyčítať aj z nočnej oblohy. Tmavé nebo znamená plnú stodolu a veľa ovocia. Veľký svetlý mesiac neúrodu, veľa hviezd však veľa kureniec a hrozna. Ak hory zahalí hmla, zomrie veľa starých ľudí. Ak je hmla v dolinách, budú mrieť mladí.

Štedrovečerná večera

Bola kedysi skromná a jednoduchá. Na začiatku sa jedla oblátka s medom pre sladký a dobrý život. Polievka bola paradajková, vínová alebo rybacia. Až neskôr sa začala variť kapustnica, hríbová či šošovicová polievka. Dnes je samozrejmosťou súčasťou večere vyprážaná ryba (niekde dokonca rezne) so zemiakovým šalátom. Kedysi sa nejedlo nič vyprážané a ryby mali iba bohatší ľudia. Chudobnejší mali perky s lekvárom (taštičky z rezancového cesta) alebo pupáky (kúsky kysnutého cesta) s mliekom a makom. Obdarovali sa najmä deti: dievčatá handrovými bábikami, chlapci drevenými vyrezávanými koníkmi či vozíkmi. Maškrtou boli sušené plánky a slivky.

Dávid Fábrik, VI. ročník

Vianočné recepty

...hovorí sa, že nie len z chleba je človek živý. No jedlo na Vianoce sa stalo akýmsi symbolom hojnosti, radosti, sviatočnosti i vďaky. Tomuto sa prispôbil i charakter jedál, ktoré počas sviatkov vyhľadávame. Obyčajne si doprajeme viac, lepšie, drahšie. No sú jedlá, ktoré spája s Vianocami asi každý. Kapor, kapustnica, vianočná oblátka, linecké pečivo a mnoho iného. Malú ochutnávku si pre nás pripravil Dávid Fábrik.

Linecké srdiečka

INGREDIENCIE:

60 g hladká múka
100 g práškový cukor
140 g maslo
2 ks žltok
1 KL citrónová kôra
vanilkový lusk
pomarančový džem

Postup:

1. V miske si zmiešame múku, na kocky nakrájané maslo, práškový cukor, žltky, citrónovú kôru a trochu drene z vanilkového lusku. Vypracujeme hladké cesto, ktoré vložíme na hodinu do chladničky.
2. Cesto vyberieme, rozvaľkáme na pomúčnej doske a povykrajujeme z neho srdiečka. Do polovice z nich spravíme otvor alebo ho vykrojíme. Srdiečka preložíme na plech vystlaný papierom na pečenie a dáme ich piecť do vyhriatej rúry.
3. Upečené srdiečka bez otvoru natrieme džemom a spojíme ich s vykrojenými srdiečkami. Zlepíme ich a necháme džem stuhnúť.

Parížske tyčinky

CESTO:

5 ks bielok
300 g práškový cukor
300 g orechy
štipka soli

PLNKA:

5 ks žltok, 1 ks vajce
100 g kryštálový cukor
nutela orieškové
3 KL kakao
3 PL rum
300 g Hera

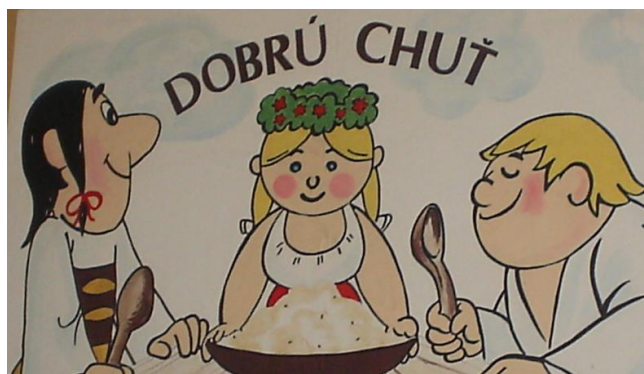
POLEVA:

100 g Cera
100 g čokoláda na varenie

Postup:

1. Bielka šľaháme nad parou, pridáme soľ, cukor a urobíme tuhý sneh. Potom odstavíme a pomaličky primiešame orechy. Nastriekame na vymastený plech a necháme v izbovej teplote postáť asi 1 -1,5 hod. Potom sušíme pri 150-160 °C asi 40 - 50min. Necháme vychladnúť.

2. Žltka, cukor, nutelu a kakao vymiešame do zhustnutia, potom vychladnuté primiešame k Here a nakoniec pridáme rum. Plnku nastriekame na tyčinky. Necháme asi 1-2 hod. stuhnúť a máčame v čokoláde.

Dávid Fábrik VI. ročník

Vianočné vtípy

... čo si budeme hovoriť. Vianoce už v našich časoch nie sú len o pokoji a pohode, ale ak si nedáme pozor, stanú sa sviatkami zhonu a stresu. Vypnime nachvíľku od príprav a plánovania a zasmejme sa na vianočnú nôtu © Vtípy zozbierala Lenka Vajsová a hľadanie rozdielov pripravil Dominik Matuškovič.

- Mamiiii ja by som chcela na Vianoce psa.....
- Nevymýšľaj! Bude kapor ako každý rok !!!!!

Cez Vianoce hovorí mamička Jožkovi: "Jožko, zapáľ vianočný stromček."
Za chvíľu príde Jožko a hovorí: "Aj sviečky?"

Jožko sa pýta na Štedrý deň rodičov:
"Určite mi toto všetko priniesol Ježiško?"
Mamička na to: "Áno, a kto iný?"
Jožko sa zamračí: "A čo ste mi teda priniesli vy?"

V škótskej rodine:
- Detičky, už ste si pozreli darčeky?
- Áno, áno!
- Tak ich pekne zabaľte, aby sa do budúcich Vianoc nezaprášili.

Janko sa na Vianoce pýta otca:

- Oco vieš, ktorý vlak najviac mešká? No predsa ten, čo si mi sľúbil minulé Vianoce.

Aj v roku 2018 bude sneh stále zadarmo.

Váš Dedo Mráz!

Zo školských lavíc

Na hodine dejepisu: - Čo bolo po smrti Karola Veľkého, žiaci? - Predsa pohreb.

- Na hodine matematiky sa učiteľ pýta Móricka:

- Keby si mal sedem cukríkov a ja by som ťa o dva poprosil, koľko by ti zostalo? Sedem.

Dežko je v škole a pani učiteľka sa ho pýta:

„Dežko skloňuj slovo chlieb.“ Dežko hovorí: „Kto, čo? chlieb, s kým s čím? so salámou, komu čomu? mne.“

Viete čo znamená skratka ZRPŠ

-Zajtra Ráno Podpálime Školu.

Pani učiteľka sa v škole pýta:

- Máte v ruke 2 jablká z toho jedno zjete, čo vám ostane v ruke?

Dežko sa prihlási a hovorí:

- Ohryzok!

Lenka Vajsová, VII. ročník

Koľko rozdielov nájdeš?

Móda na jeseň a zimu 2018

Zima, to nie sú len Vianoce. Je to sneh, ľad a chladné počasie, ktoré Vianocami len začína a pokračuje dlhšie, než by si mnohí z nás želali. No a práve na to máme módu a krásne zimné kúsky oblečenia, aby sme si čakanie na jar aspoň trochu spríjemnili. So zimnou módou náš zoznámi Anita Machovičová.

Keď rád držiš krok s modernými kúskami a módou tak v tomto článku zistíš čo na seba počas zimy.

1. KÁRO A GEOMETRICKÉ VZORY

Móla doslova zaplavili geometrické potlače. Káro, kocky alebo pásiky, to všetko je vítané, dokonca najlepšie ako komplet. Pri modeloch je cítiť inšpiráciu 80. rokmi.

2. LESKLÉ MATERIÁLY

Nohavice, kabáty, kabelky,... nezáleží, čo to bude, hlavne nech je to lesklé. Kombinujte s pletenými svetrami.

3. FIALOVÝ DÁŽĎ

Ak máme vybrať jeden dominantný tón sezóny, potom sa musíme rozprávať o fialovej farbe. K chladnejšej časti roka jej intenzita a sýtosť naozaj svedčí a navyše zaujímavo funguje aj vo farebných kombináciách.

4. FALOŠNÉ KOŽUŠINY

Mnohé kľúčové značky svetového priemyslu ohlásili koniec

práce s pravou kožušinou. Niektorí dizajnéri však od skutočnej kožušiny upustili nevedeli. Trend na aktuálnu sezónu však hovorí jasne, choďte radšej do falošných! Musíme si predsa vážiť zvieratká.

5. OSEMDESIATKY

Viete si vôbec bez nich ešte predstaviť nejakú módnú sezónu? Nech už je to v podobe zvýraznených ramien, netopierích rukávov, legínsov alebo flitrovaných výšiviek a vzorov - osemdesiate roky majú stále miesto v inšpirácii dizajnérov už niekoľko sezón.

6. NA DÁMSKU NÔTU, ALE S PÁNSKYM STRIHO

Na červených kobercoch sa v takýchto kúskoch objavujú filmové hviezdy. Ženy týmto ukazujú svoju dominanciu a hrdosť. Zvýraznené ramená a driek a predĺžená silueta nôh v nohaviciach, ktoré často siahajú až po okraj topánky. Nechýbajú však ani modely s maskulinnejším výzorom a uvoľnenejším strihom.

7. STRAPCE

Strapce sa objavili na prehliadkach viacerých módných domov. Ich funkcia dekoratívneho prvku sa objavuje už niekoľko sezón. Tentoraz sa okrem tradičnej formy objavujú aj variácie na strapce zo zamatu či náhražka evokujúca perie a kožušinu.

Anita Machovičová, VII. ročník

Netradičné zimné športy

Väčšina chlapov alebo chlapcov, ktorí vydržali listovať až doteraz si pravdepodobne pri predchádzajúcom článku povedali: „Tak tu končím!“ My v našej malej redakcii však veríme, že neskončili ale len v rýchlosti privreli oči nad módnymi trendmi a teraz sa môžu naplno začítať do svojho šálku kávy. Poďte sa s nami zoznámiť s najzvláštnejšími zimnými športmi, ktoré nám predstaví Dominik Matušovič.

SNEŽNICE – ZIMNÁ TURISTIKA PO NOVOM

Turistika na snežniciach pôvodne vznikala ako pomoc pre poľovníkov a horskú službu, ktorí si chceli uľahčiť peší pohyb v hlbokom snehu. Neskôr sa však začala presadzovať ako riadny šport a dnes sa organizujú rôzne výlety a inštruktážne tréningy, počas ktorých si turisti obujú snežnice a vydajú sa naprieč zasneženou krajinou.

MUSHING – PRETEKY PSÍCH ZÁPRAHOV

Slovensko má niekoľko vysokohorských lokalít, kde sa každoročne organizujú preteky psích záprahov, no napriek tomu je tento šport u nás stále neznámy. Mushing, ako ho v zahraničí nazývajú, ponúka ideálne možnosti na trénovanie fyzickej zdatnosti či kreatívneho myslenia a zároveň nám dáva šancu lepšie pochopiť svet psov.

SNOWTUBING A SNOWRAFTING STRMHLAV SVAHOM

Ďalším netradičným zážitkom, pri ktorom sa dostatočne vyšantíte, je snowtubing. Ide o zjazd alebo skôr kĺzanie sa strmhlav svahom, no nečakajte žiadne lyže. Spustíte sa na špeciálnych nafukovacích kolesách, ktoré vám umožnia zažiť poriadnu rýchlosť. Na rovnakom princípe funguje aj snowrafting, akurát, že v tomto prípade sedíte v člně a čelíte ešte väčšiemu riziku.

PODVODNÝ OBRÁTENÝ HOKEJ

Princípom podvodného obráteného hokeja je hrať hokej hlavou dolu, korčuľujúc po podvodnej strane klziska. To celé sa, samozrejme, odohráva v mrazivej vode, pričom hráči nemajú žiadny dýchací prístroj a pokiaľ im po pár desiatkach sekúnd hrania dôjde dych, musia sa vynoriť a nadýchnuť!

SNOW BIKING

Bicyklovanie poznáme azda všetci. Dvojkolesový tátoš nás vozí od malička všade, kam len chceme, no najmä pokiaľ vládzeme. Jeho zimnou verziou je snowbiking, ktorý má rovnako sedadlo, riadidlá a konštrukciu, no namiesto kolies má akúsi lyžu, vďaka ktorej sa vieme spustiť z kopca a smerovať tam, kam chceme. Niektoré verzie sú dokonca motorizované, takže sa vieš dostať dole aj hore.

Dominik Matušovič, VI. ročník

DECHTICKÝ FUTBAL

Ešte chvíľu pri športe ostaneme. Pretože, čo si budeme hovoriť, v našej dechtickej škole je pravdepodobne viac futbalistov na meter štvorcový, než správne napísaných ypsilonov v diktáte. Vždy to tak bolo a asi ešte chvíľku bude, ak keď sa pani učiteľky veľmi snažia o nápravu. Ťažko povedať, či je v živote dôležitejšie vedieť správny pravopis alebo udržiavať si športom zdravé telo, no jedno je isté najlepšie sa učiť pravopis na slovách DECHTICKÍ VÍŤAZI. Rozhovory pre náš časopis realizovala Aneta Uhrová.

Naša malebná obec Dechtice je známa aj futbalom. Máme tu krásne vynovené ihrisko, tribúnu, kabíny a v neposlednom rade aj šikovných futbalistov a futbalistky, ktorí reprezentujú Dechtice. Práve preto sme sa rozhodli priniesť vám rozhovor s kapitánmi družstiev- konkrétne prípravky, žiakov ,dorastu a A-mužstva.

PRÍPRAVKA

Kapitán prípravky nie je stály, ale rozhodla som sa rozhovor spraviť s Matejom Petrikom.

1. Ako vnímaš túto sezónu?.
2. Aký ste kolektív?
3. Ktorý hráč je podľa teba najlepší z vášho tímu?
4. Si rád, že hrávaš práve za Dechtice?

1. Podľa mňa sa nám celkom darí na to že hráme prvú sezónu.

2. My ako kolektív sme v pohode ale občas sa pohádame.

3. Určite sme tam všetci dobrí a nie je to len o jednom najlepšom hráčovi ale

najväčším prínosom je Simon Uher a Šimon Sedlák.

4. Som rád že tu hrám pretože všetci s tímu sú dobrí ľudia a dobre sa s nimi hrá čiže som určite rád že tu môžem hrať.

ŽIACI

Kapitán žiakov je Lukáš Remenár, ktorý nám priblížil futbal u žiakov.

1. Ako vnímaš túto sezónu?
2. Aký ste kolektív?
3. Ktorý hráč je podľa teba najlepší z vášho tímu?
4. Si rád, že hrávaš práve za Dechtice?

1. Na túto sezónu sme sa dlho pripravovali čo sa teda odzrkadlilo v tom, že sme skončili na prvej priečke tabuľky jesennej časti no dúfame, že takto skončíme aj v jarnej časti.

2. Podľa mňa sme super kolektív každý s každým si rozumie, nikto s nikým sa nevádi, v našom tíme sa šíri len dobrá nálada.

3. Pravdupovediac nemám žiadneho obľúbeného hráča. Každý hrá najlepšie ako vie, aj keď sú teda zápasy v ktorých sa veľmi nedarí, aj tak sa snažíme a bojujeme.

4. Som rád že hrávam práve za Dechtice, nakoľko máme dobrý kolektív, veľmi pekné kabíny, dobrých trénerov,... Som rád, že mi umožnili funkciu kapitána ktorého hrám už 2 roky. Dúfam že sú so mnou spokojní.

DORAST

Kapitán dorastencov nie je tiež stály, ale najčastejšie býva za kapitána zvolený Dominik Chrvála.

1. Ako vnímaš túto sezónu?
2. Aký ste kolektív?
3. Ktorý hráč je podľa teba najlepší z vášho tímu?
4. Si rád, že hrávaš práve za Dechtice?

1. Zo začiatku sa všetko vyvíjalo podľa našich predstáv, ale potom prišlo zranenie nášho najlepšieho strelca (Lukáša Púdelu), čo dosť ovplyvnilo každý jeden zápas a postupne kvôli ochoreniam hráčov nás na zápasy chodilo málo, takže sme museli osloviť aj hráčov, ktorí aktívne nehrávajú a pri zápase proti Malženiciam som sa zranil aj ja a chalanov zostalo naozaj málo, čo sa odzrkadlilo aj na výkonoch. Odvtedy sme nevyhrali ani jeden zápas ale dúfam, že v druhej časti tejto sezóny sa nám podarí zobudiť a získať cenné body, ktoré by nás posunuli vyššie v tabuľke.

2. Myslím, že sme skvelý kolektív aj keď máme niekedy spory medzi sebou, tak sa to vždy uvedie na správnu mieru a dokážeme znovu spolupracovať, ale taktiež by chcelo trochu popracovať na prístupe niektorých hráčov, či už k tréningom, alebo zápasom a dodať do kabíny viac pozitívnej energie.

3. Aktuálne by som povedal, že najlepším hráčom nášho tímu je Pavol Benedikovič z Dobrej Vody, ktorý poctivo chodí na tréningy a na zápasoch podáva výkony do posledného dychu.

4. Nemôžem sa sťažovať, pretože nie v každej dedine sú také podmienky na futbal ako v tej našej, a hrať s ľuďmi s ktorými vyrastáte je asi to najlepšie pre každého hráča

A-mužstvo

A-mužstvo alebo aj áčko sú dospelí muži ktorých kapitánom je Matúš Kunka.

1. Ako vnímate túto sezónu?
2. Aký ste kolektív?
3. Ktorý hráč je podľa vás najlepší z vášho tímu?
4. Ste rád, že hrávate práve za Dechtice?

1. Po odchode skúsených hráčov sme sa dlho nevedeli zohrať a chýbal nám aj kúsok šťastia aby sme získali viac bodov, ako máme teraz na konte.
2. Kolektív je mladý doplnený staršími hráčmi, ktorí dodávajú väčšie skúsenosti a dúfam, že im aj pomáhajú k lepším výkonom.
3. Futbal je kolektívny šport a preto neberiem kto je najlepší ale ako družstvo, hra na ihrisku. Každý hráč má svoje kvality ale aj nedostatky.
4. Som rád. Po dlhých rokoch čo som strávil v Rakúsku tak sú Dechtice to najlepšie kde môžem hrať.

Musím ešte spomenúť dve družstvá, ktoré taktiež reprezentujú Dechtice. Sú to starí páni a predprípravka, ktorí hrajú futbal aj keď nie súťažne.

Aneta Uhrová , VII.ročník

...prejdime teraz na chvíľu od prózy k poézii a nechajme sa uniesť vianočnou básňou, ktorú vytvorila Karin Hutárová z V. ročníka.

Vianoce

*Začali nám Vianoce,
už nosíme čapice.
Zima vonku veľiká ,
až do kostí preniká.*

*Pod stromčekom nachádzame darčeky,
materiálne,
i také, čo zostanú naveky.*

*Robievame perníky,
dodržiavame rodinné zvyky.
Perníky sú sladké ,
vianočné prázdniny zas krátke.*

*Cez zimu sa sánkujeme,
vonku radi bývame
keď robievame snehuliakov,
nechce sa nám ísť domov.*

Karin Hutárová, V. ročník

Škola plná zážitkov

“Myslím, že škola je miestom, kde by sa malo učiť umeniu myslieť.”

– Edward de Bono

Škola... Pre mnohých strašiak, pre iných vysnívaná méta. Vždy to tak bolo a vždy to tak bude. Zatiaľ, čo prváci do nej prvýkrát vstupujú s nadšením, tí väčší skôr s obavami, či zodpovednosťou za svoje ďalšie výsledky. Školský rok je však dlhý a dní, ktoré strávime v škole nespočetne veľa. Niektoré sú úspešnejšie a iné menej. Niekedy sa aj nadšení prváci menia na ustráchaných žiačikov pred prvým diktátom. Každý z nás, žiakov, sa sem-tam zmení na bojzlivé dieťa, inokedy na hrdého študenta. A tak je to správne. Každý deň je pre nás nová a nová lekcia v snahe naučiť sa zdolávať životné prekážky. V škole rastieme, dospievame. Má to tá naša škola s nami ťažké. No ona nás stále s láskou objíma.

A presne takto, láskyplne, otvorila svoje brány i tento školský rok, presne 3.septembra.

Všetkým nám bolo smutno za letom, za bezstarostnými prázdninami, nekonečnými západmi slnka, teplúčkým slnkom. Nič však nemôže trvať večne. I jeseň má svoje výhody. Pestrofarebné lístie, pivnice plné ovocia, návraty ku kamarátom. Aby sme si tie návraty čo najviac osladili, celý prvý stupeň sa vybral hneď v septembri na jesennú prechádzku za sladučkým hroznom

rovno do dechtického vinohradu. Tam nás čakali milé pani vinohradníčky, ktoré nám dovolili ukradnúť si z ich chutného hrozna a dokonca mali pre nás i sladké prekvapenie. Po dlhšej prechádzke také osvieženie padlo veľmi dobre.

V našej škole sa veľmi radi prechádzame. Ktovie či to je naším prirodzené športovým duchom, alebo krásnou prírodou vôkol nás, no i počas vyučovania vymýšľajú pani učiteľky mnohé spôsoby, ako sa aspoň nachvíľu vyvetrať. Jedným s takýchto spôsobov bola spoločná prechádzka prvákov a predškolákov. Veru, ešte pred pár týždňami spolu drali hračky v materskej škole, a dnes sú z časti z nich školáci. Aby im pani učiteľka tento prechod čo najviac uľahčila, zorganizovala pre nich spoločný čas, aby si vymenili dojmy, trošku sa pojašili a nadýchali čerstvého vzduchu. A bolo jedno, či si škôlkar, alebo školák, ovečky sa páčili všetkým.

aj

veľkí

Pohyb a láska k prírode sú hlboko v nás a ak nám v tom niekto podnecuje a podporuje, dokážeme nevídané veci. No a kto iný by mal byť tým podporovateľom, než naši učitelia. Na čele s pánom učiteľom nám ukazujú krásu športu a súťaživosti. Športujeme spolu nielen počas hodín telesnej výchovy, ale aj v rámci rôznych krúžkov. Tento rok sa dokonca vďaka pánovi učiteľovi máme možnosť zapojiť do Akadémie Mateja Tótha, ktorá je zameraná podporu pohybových aktivít na školách. Dostali sme o tom dokonca i čestný diplom a plaketu. Vážime si to i napriek tomu, že nám ju neprišiel odovzdať sám Matej Tóth, len jeho zástupkyňa.

na

ale

Uvedomelí sa snažíme byť nielen, čo sa týka športových aktivít, ale aj environmentálnych otázok. A keďže táto problematika nie je práve jednoduchá, prišiel nám o nej porozprávať odborník na slovo vzatý. Spoločne sme triedili odpad, dozvedali sa mnoho vecí, o ktorých sme pred tým nepočuli. Teraz už vieme, že komunálneho odpadu by sme mali mať čo najmenej a závisí od toho vitalita celej našej Zeme.

Koľkými jazykmi hovoríš, toľkokrát si človekom. Nie sú to len prázdne slová, no veľká životná pravda, ktorú sa nám naši učitelia snažia vštepiť. Využívajú na to mnohé metódy, vrátane tvorivých hier a aktivít. Práve takýmto aktivitám sme venovali Európsky deň jazykov, počas ktorého si menší žiaci vyfarbovali vlajky, počúvali hymny, no a väčší sa borili

s vedomostnou súťažou. Napriek tomu, že najviac sa tešil víťazný tím, všetci ostatní mali dobrý pocit z hodnotne stráveného spoločného času.

Sme ako každé iné deti. Učenie sa doma nad knihami nás veľmi nebaví, ale keď to pojmeme zábavnou formou hneď sa nám to páči viac. Veľa vyrábame, staviame, tvoríme a skrášľujeme si tak nielen svoje okolie, ale aj si zdokonaľujeme svoje vedomosti, zručnosti a schopnosti. A táto práca potom prináša aj výsledky v podobe veľmi potešujúcich umiestnení na rôznych olympiádach. Zúčastňujeme sa ich každý rok v hojnom počte. Riešime úlohy z Pytagoriád, Olympiád z slovenského jazyka i geografie dokonca z rôznych matematických a infromatických súťaží. Tento rok sme žali úspechy dokonca v súťaži Náboj junior, kde naši deviataci dosiahli 4. miesto a ôsmaci krásne 7.miesto spomedzi niekoľkých desiatok trnavských a okolitých škôl. Všetkým zúčastneným gratulujeme a ďakujeme im za výbornú

reprezentáciu našej školy. Výborne nás reprezentovali aj dievčatá na vianočnej aranžérskej súťaži, kde uchmatli tri tretie miesta v rôznych disciplínach.

Od septembra sme toho veľa zažili, veľa vyriešili, mnohého sa zúčastnili. Úspešne sme zvládli 1.účelové cvičenie v prírode, deti z ŠKD nacvičili krásny program pre dôchodcov, zúčastnili sme sa knižného veľtrhu Bibliotéka v Bratislave, vytvorili sme krásne záložky v rámci medzinárodnej aktivity Záložka do knihy spája školy. Vďaka tejto aktivite sme si našli dokonca spriateľnú českú školu, na ktorú sme sa boli pozrieť až v Znojme. Keďže knihy máme stále veľmi radi, v ŠKD sme si s pomocou pani učiteľky zorganizovali Burzu kníh, kde sme si mali možnosť navzájom vymeniť knižky, ktoré sme prečítali.

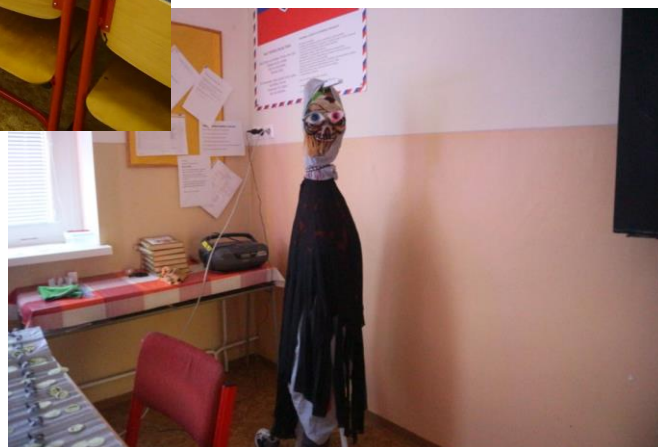

Určite najzaujímavejšou akciou celého polroka bola Rozprávková noc v škole, počas ktorej sme si skúsili ako je to nielen do školy chodiť, ale v nej aj spať. A keďže je to pre nás nezvyčajné a teda zaujímavé, vôbec nám nevadilo, že musíme spať na zemi na karimatkách a v spacích vakoch. Síce, možno nám to nevadilo aj preto, že sme vlastne veľmi spať ani nemali v pláne. Aj keď nakoniec nás to predsa len na pár hodín zlomilo. Fotoreportáž o výzdobe, ktorú sme mali na tú noc pripravenú pre nás nachystali Samuel Machovič a Tomáš Gužinák.

Noc v škole

Piataci si pre nás pripravili strašidelného strašiaka a čiernu lavicu.

V šiestej triede sme naši tematicky vyzdobenú tabuľu s farebnými kresbami.

U siedmakov sme našli hororovú kostru a múmiu skrývajúcu sa za dvermi.

Ôsmaci si prichystali Franškulku.
A lezúceho vraha.

Deviata trieda si pripravila
dvoch mackov a strašidelnú tabuľu.

Tešíme sa na stretnutie
s nočnou školou i v ďalšom školskom
roku. Veríme, že pani učiteľky a pán
učiteľ nám ešte párkrát tento zážitok

doprajú.

Samuel Machovič, Tomáš Gužinák, VI. ročník

Vianoce

... tak, ako sme rozprávkou začali, chceli by sme jednou aj skončiť. Táto je pre zmenu z pera Michala Kadleca.

Kde bolo tam bolo za siedmimi zasneženými horami a za siedmimi zasneženými dolinami bola jedna chalúpka kde žil snežný muž ktorý bol veľmi smutný a osamelý. Smutný preto, lebo mu nikto nedával darčeky a osamelý preto, že nemal s kým bývať, lebo celú jeho rodinu uniesli na Antarktídu.

Jedného dňa sa snežný muž rozhodol, že ide svoju rodinu hľadať. Ťažko povedať, čo ho k tomu viedlo, možno myšlienka na blížiace sa Vianoce. Zbalil si svojich pár kožuchoch, zavolať si taxík a vybral sa na najbližšie letisko. O pár minút už sedel v lietadle, smer Antarktída. Dlhé dni blúdil vo víchrici a v chlade, prekonával prekážky.

Raz, keď zaspal vysilený v nejakom starom zaprášenom moteli, prísnil sa mu sen. Videl v ňom svoju najmladšiu dcéru ako ticho šepká: „Je mi zima.“ Ten pohľad mu trhal srdce. Strhol sa zo spánku a vyskočil na rovné nohy. V hlave si rekapituloval ten sen a zrazu si spomenul. Kedysi dávno mu jeho žena rozprávala o hlbokaj a tmavej jaskyni, ktorú poznala, keď bola malá a vyrastala tu. Chodili sa tam hrať, pretože tam bolo vždy teplejšie než vonku. Táto myšlienka ho tak opantala, že si hneď zbalil všetky veci a vydal sa smerom k jaskyni.

Prešiel ráno i celý nasledujúci deň a snežný muž nevedel nič nové o jaskyni, na ktorú si spomínal z rozprávania jeho manželky. Už takmer strácal nádej, smutný kráčal po trhovisku, keď ho zrazu oslovil starý tulák.

„Čo hľadáš?“

Snežný muž sa najskôr prekvapil, myslel si že tulák od neho bude žobrať peniaze. No bol natoľko zúfalý, že mu rozpovedal svoj príbeh.

„Najjasnejšia hviezda na oblohe, nech vedie tvoje kroky,“ povedal nakoniec tulák, otočil sa a odišiel.

Snežnému mužovi sa tieto slová zdali zvláštne, no nemal viac možností a tak sa pozrel hore a uvidel pred sebou najkrajšiu z hviezd. Vydal sa za ňou. Kráčal dlho, hviezda sa mu už takmer strácala, keď uvidel pred sebou skalnaté bralo a úplne pod ním tmavú škáru. Ako išiel bližšie a bližšie, škára sa zväčšovala. Nazrel do nej a ucítil dym. Vošiel do škáry a tak sa náhlil dopredu, že niekoľkokrát v úzkej uličke spadol, alebo sa odrel o stenu jaskyne. Je to ona... Musí to byť ona... Znelo mu v mysli. Postupoval stále hlbšie a nižšie, až pred sebou zbadal svetlo ohňa, ktoré ho najskôr oslepovalo, no keď si na to svetlo zvykol uvidel oheň v strede veľkého kamenného priestoru a pri ohni sedieť tri postavy. Ženu a dve deti. Áno, bola to jeho žena. Jeho deti.

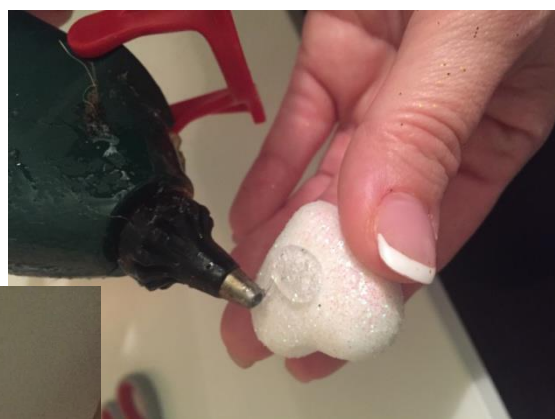
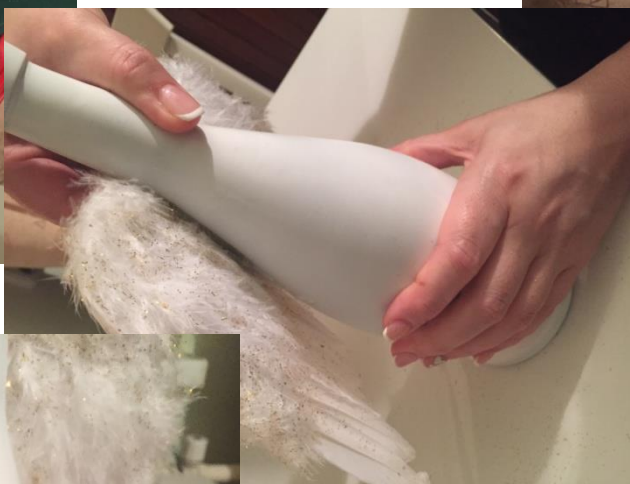
„Je mi zima,“ povedala najmladšia z nich.

Privinul si ich k sebe. Všetkým po lícach stekali slzy. Zaraz zobral snežný muž svoju ženu a deti preč. Našli lietadlo domov. Konečne sa dobre najedli. Snežný muž to dokázal. Na Vianoce mal aj rodinu aj nejaké skromné darčeky. Ale aj keby nemal tie darčeky, hlavné je, že mal pri sebe svoju rodinu.

Michal Kadlec, V. ročník

Hand-made vianočný anjel

...Jedným z najvýraznejších symbolom Vianoc je anjel. Poďte si s nami jedného takého vyrobiť. Postupujte podľa fotonávod, ktorý pre vás pripravila Valentína Crhonová.

Valentína Crhonová, VII. ročník

Čarovné Vianoce

Snehová vločka svetom si letí,
metlu jej netreba, stačia jej
deti.
Na hlavu čapice do ruky sane,
zima k nám po roku zase pristane.

Ihličie voňavé v krbe si praská,
koláče voňavé zožrala mačka.
Mama je na nervy a otec tiež,
čo k tomu dodať, však dobre to
vieš.

A na záver len malý verš
buďte všetci šťastní a ja tiež.

Erika Szalaiová, V. ročník

*Príjemné prežitie vianočných sviatkov
a úspešný rok 2019*

Vám želá

Redakčná rada školského časopisu BLAVÁČIK

Základná škola s materskou školou Dechtice 514

919 53 Dechtice

www.zsdechtice.edupage.org

tel.: 033/5575113

mail: skola@zsdechtice.edu.sk

1. vydanie

Školský rok 2018/2019